

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΣΥΣΚΕΨΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ»

Η «Πανεπιστημονική» καλεί τους φίλους της σε σύσκεψη για τον προγραμματισμό δράσης των δυνάμεών της το επόμενο διάστημα. Η Σύσκεψη θα πραγματοποιηθεί την Μ. Τετάρτη 15 Απριλίου 2009, στις 19:30, στην Αίθουσα της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ, Καραγιώργη Σερβίας 4, στον 5^ο όροφο.

ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΗΚΙΕ...

Το σαββατοκύριακο 4-5 Απριλίου πραγματοποιήθηκε η Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ, με ένα εκ των θεμάτων το ΜΗΚΙΕ. Σε σχέση με προηγούμενη συνεδρίαση, η μόνη «εξέλιξη» ήταν ότι παρουσιάστηκε σχέδιο ΠΔ που επεξεργάστηκε μια «επιτροπή ειδικών», το οποίο, υποτίθεται, διεκδικεί το ΤΕΕ έναντι του αντίστοιχου σχεδίου που έχει επεξεργαστεί το ΥΠΕΧΩΔΕ. Πέρα από οριακές, ήσσονος σημασίας, διαφοροποιήσεις σε σχέση με το «κείμενο αρχών» που είχε παρουσιαστεί στην προηγούμενη συνεδρίαση, η φιλοσοφία και αυτού του κειμένου παραμένει ίδια με εκείνη του κειμένου του υπουργείου. Επομένως, στα βασικά σημεία ισχύει η τοποθέτησή μας, όπως δημοσιεύτηκε και σε δύο προηγούμενα τεύχη του ΕΔ. Στο σημερινό σημείωμα, απλώς θα υπενθυμίσουμε ορισμένες βασικές πλευρές του σκεπτικού μας.

Κοινός – όσο και υποκριτικός – παρονομαστής ΤΕΕ και ΥΠΕΧΩΔΕ, σε σχέση με το Μητρώο, είναι η «ασφάλεια» και η «ποιότητα» των έργων, οι οποίες απαιτούν, τάχα, την «πιστοποίηση» όλων των συντελεστών τους. Λέει, π.χ. το ΤΕΕ ότι πρέπει να «διαχωριστεί η κατασκευαστική από την επιχειρηματική δραστηριότητα» και, επιπλέον, «η κατασκευή να γίνει συνάρτηση της γνώσης και της εμπειρίας». Ποια είναι η πραγματικότητα;

Πρώτον, στον καπιταλισμό κανένας εργολάβος (είτε είναι μηχανικός, είτε όχι) δεν κατασκευάζει «για την ψυχή της μητέρας του», αλλά για να πουλήσει. Δεύτερον, και στο σημερινό καθεστώς, που δεν υπάρχει ΜΗΚΙΕ, τη μελέτη και την επίβλεψη μιας οικοδομής δεν την κάνει ο οποιοσδήποτε, αλλά ένας διπλωματούχος (ή τεχνολόγος) μηχανικός με συγκεκριμένη ειδικότητα, ανάλογα το είδος της μελέτης κλπ. Τι συμβαίνει στην πράξη και γιατί η ποιότητα των έργων και η ασφάλειά τους υποβιβάζονται; Γιατί, στην πράξη, ο «γνώστης», «έμπειρος» κλπ. Μηχανικός είτε είναι ο ίδιος επιχειρηματίας και σαν τέτοιος σκέφτεται πως θα μειώσει το κόστος και θα μεγιστοποιήσει το κέρδος, είτε εξαρτάται άμεσα από τον εκάστοτε επιχειρηματία-κατασκευαστή, ο οποίος λειτουργεί με αυτό το κριτήριο και, έτσι, «υποκύπτει» στις πιέσεις του. Ο διαχωρισμός του κατασκευάζειν από το επιχειρείν είναι μια μεγάλη ανοησία, στα σημερινά κοινωνικά και οικονομικά πλαίσια και, συνεπώς, τα περί γνώσης και εμπειρίας ηχούν απλώς ως «ευσεβείς πόθοι».

Όσο για τα «δάκρυα» περί μη πιστοποιημένων υλικών και των ελλειπών προδιαγραφών, κανένα από τα ζητήματα αυτά δεν είναι θέμα ύπαρξης μητρώου, αλλά πολιτικής (ταξικής, λέμε εμείς) βούλησης. Οι αστικές κυβερνήσεις, διαχρονικά, ούτε ήθελαν, ούτε θέλουν, ούτε και μπορούν να έρθουν σε σύγκρουση με τους μεγαλοεισαγωγείς ή/και μεγάλους παραγωγούς δομικών υλικών (φτάνει κανείς να σκεφθεί ότι ο κ. Παπαλεξόπουλος του ΤΙΤΑΝΑ διετέλεσε για χρόνια πρόεδρος του ΣΕΒ και θα καταλάβει το γιατί...) και, φυσικά, δεν τους έφταιξε σ' αυτό η μη ύπαρξη μητρώων...

Ας πάρουμε, για να φανεί ξανά το μέγεθος της υποκρισίας, τη θέση του ΤΕΕ ότι για την πρόσβαση στη Β' βαθμίδα του «ΜΗΚΙΕ» (στην πραγματικότητα του «ΜΕΚ Ιδιωτικών έργων») πρέπει να έχει κανείς αποδεδειγμένη εμπειρία 500 μ² κατασκευής ή 1000 μ² επίβλεψης. Τα 500 μ² με περίπου 1000 €/μ² μέσο κόστος, μας κάνουν ένα τζίρο 500000 € για την επιχείρηση. Είναι προφανές ότι έστω και με 20-30% ίδια κεφάλαια, μιλάμε για κεφάλαιο της τάξης των 100-150 χιλ. €. Ποια η ουσιαστική διαφορά με την αντίστοιχη κλιμάκωση του ΥΠΕΧΩΔΕ; Και τι σχέση έχει εδώ το αν είναι ο ίδιος ο μηχανικός ή κάποιος τρίτος ο επιχειρηματίας; Απλά, στη δεύτερη περίπτωση, μιλάμε – απλώς – για τη στελέχωση μιας εργοληπτικής επιχείρησης, όπως ακριβώς στα δημόσια έργα. Αν πάλι μιλάμε για 1000 μ² επίβλεψης, τότε και πάλι, απλώς θεσπίζεται μια δεύτερη, «ελαστικότερη» ίσως, προϋπόθεση για να μπορεί ένας μηχανικός να στελεχώνει μια εργοληπτική επιχείρηση ιδιωτικών έργων, ώστε αυτή να αναβαθμίσει την τάξη της. Κι εδώ καμία διαφορά με το σχέδιο ΠΔ του ΥΠΕΧΩΔΕ, επί της ουσίας...

Για να το πούμε απλά, η «εμπειρία» και η «γνώση», στα καπιταλιστικά πλαίσια δεν είναι ουδέτερες έννοιες. Δεν έχει ο καθένας τις ίδιες δυνατότητες να αποκτήσει «εμπειρία», όταν το αντικείμενο εργασίας του είναι εμπορεύσιμο προϊόν. Τέτοιες ανοησίες, απλώς προσπαθούν μάταια να συγκαλύψουν την αμείλικτη πραγματικότητα που λέει ότι σε μια αγορά που οργανώνεται καπιταλιστικά, σταδιακά η παραγωγή και το κεφάλαιο θα συγκεντρωθούν σε όλο και λιγότερα χέρια. Αυτή είναι η –

κοινή – στόχευση των παρεμβάσεων ΤΕΕ και ΥΠΕΧΩΔΕ. Οι αυταπασχολούμενοι και μικροί επαγγελματίες συνάδελφοι, όσο πιο γρήγορα το κατανοήσουν, τόσο το καλύτερο γι αυτούς.

Η «Πανεπιστημονική» δεν τους κρύβει την αλήθεια. Δεν προσπαθεί να τους ξεγελάσει με ταχυδακτυλουργικά τρικ που, τάχα, μπορούν να σταματήσουν τη δράση των νόμων της καπιταλιστικής οικονομίας. Η πρότασή μας, είναι πρόταση αγώνα και διεκδίκησης, πεμπουσία των οποίων αποτελεί η θέση ότι μόνο σε συνθήκες πανεθνικού, κεντρικού σχεδιασμού της κατασκευαστικής (και οικονομικής γενικότερα) δραστηριότητας, μπορούν να αξιοποιηθούν ολόπλευρα οι επιστημονικές γνώσεις και η εμπειρία του τεχνικού κόσμου της χώρας και να διασφαλιστεί το πιο υψηλό και αξιοπρεπές επίπεδο άσκησης του κοινωνικού τους έργου.

Εκ παραδρομής, στο προηγούμενο τεύχος του ΕΔ, δημοσιεύτηκε κείμενο της Δημοσιοϋπαλληλικής Ενότητας Μηχανικών, στο οποίο ο «δαίμων» του πληκτρολογίου είχε ενσωματώσει στοιχεία άσχετα με το θέμα. Οι συνάδελφοι, μπορούν να βρουν το ακριβές κείμενο στην ιστοσελίδα της παράταξης.